

Catre : Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie

MINISTERUL PUBLIC		
Parchetul de pe lângă I.C.C.J.		
SECȚIA RESURSE UMANE ȘI DOCUMENTARE		
SERVICIUL DE REGISTRATURĂ GENERALĂ,		
GRIFĂ, ARHIVĂ ȘI RELAȚII CU PUBLICUL		
Nr.	5362	
20.....	15 Luna	09 Ziua
		3

DOMNUL PROCUROR GENERAL

Subsemnatul **Iancu Alexandru Marian**, cetatean roman, domiciliat in Bucuresti, Str., CNP, aflat in prezent pentru executarea pedepsei la Penitenciarul Rahova, sos. Alexandriei, nr.154, sector 4, in temeiul art. 289 C.P.P. formulez prezenta

PLANGERE PENALA

impotriva numitorilor:

- **Camelia Bogdan**, judecator in cadrul Sectiei a II a Penale in cadrul Curtii de Apel Bucuresti, pentru savarsirea infractiunilor de art.275 al.2, art.283 al.2 C.pen., art.297 al.1 C.pen. si art.280 al.2 art.367 al.1

- **Mihalcea Mihai-Alexandru**, judecator in cadrul Sectiei a II a Penale in cadrul Curtii de Apel Bucuresti, art.275 al.2, art.283 al.2 C.pen., art.297 al.1 C.pen. si art.280 al.2 art.367 al.1

- **Radescu Mirela**, procuror in cadrul Directiei de Investigare a Infractiunilor Economice si Terorismului - Structura Centrala. art.275 al.2, art.283 al.2 C.pen., art.297 al.1 C.pen. si art.280 al.2 art.367 al.1

- expert **Florescu Rodica** persoana fizica autorizata cu sediul in mun. Bucuresti, str. Covasna nr. 2, sector 4, CIF 19504475 membru CECCAR pentru savarsirea infractiunilor de art. 297 alin. 1 CP, art. 268 alin. 2 CP, art. 271 lit. b CP si art. 367 alin. 1 si

- expert **Frusina Ioana** persoana fizica autorizata cu sediul in mun. Bucuresti, str. Nicolae Grigorescu nr. 35, sector 3, CIF 25635866, membru

DOMNUL PROCUROR GENERAL

CECCAR pentru savarsirea infractiunilor de art. 297 alin. 1 CP, art. 268 alin. 2 CP, art. 271 lit. b CP si art. 367 alin. 1

1. In fapt :

Subsemnatul am fost inculpat apelant in dosarul penal nr. 36794/3/2005 aflat pe rolul Curtii de Apel Bucuresti- Sectia a II a Penala, dosar ce a avut ca obiect apelurile formulate si de :

- Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Structura Centrală,
- partea civilă MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ,

împotriva sentinței penale nr. 809/F din 28.10.2011, pronunțată de Tribunalul București secția a II-a penală și a încheierii de ședință din data de 28.09.2006 pronunțată de Tribunalul București secția a II-a penală în dosarul cu nr. 36794/3/2005.

In cadrul procedurii de propunere a probelor , subsemnatul am solicitat instantei de judecata efectuarea unui nou raport de expertiza contabila , mijloc de proba pe care l-am considerat necesar pentru a demonstra inca o data, ca in dosarul cu numarul de mai sus, in care sunt acuzat de mai multe infractiuni economice nu s-a produs niciun prejudiciu. Mentionez ca, in faza de judecata a fondului au mai fost efectuate doua expertize judiciare. Ambele probe stiintifice au ajuns la concluzia ca in cauza nu exista prejudiciul reclamat de Parchet. Tribunalul, in faza fondului, prin completul de judecata, nu si-a insusit punctul de vedere al specialistilor economisti, aplicand in contradictoriu cu acestia, metode de calcul proprii, adica unele raportate la pregatirea unui jurist, stabilind un prejudiciu, si pe cale de consecinta condamnari penale pentru inculpati. Acesta este contextul in care s-a solicitat Curtii de Apel o noua expertiza

lamuritoare, dar si temeiul si motivul rezonabil pentru a fi admisa. Aceasta proba respectand principiul contradictorialitatii a fost pusa in discutia partilor, si dupa ce instanta Curtii de Apel a analizat oportunitatea unei astfel de probe s-a pronuntat in sensul ca este necesar a fi admisa. Este important a fi mentionat, ca reprezentantul Ministerului public, s-a opus admitterii acestei probe motivand ca desi „concluziile expertizelor difera, situatia de fapt este identica” si nu ar fi necesara efectuarea unei noi expertize. Instanta de judecata a admis la cererea mea efectuarea unui raport de expertiza cu un numar de 22 de obiective clare si complet argumantate privind utilitatea lor si a dispus INEC, sa comunice un numar de 10 experti financiari contabili. La termenul din 8.03.2013 in sedinta publica s-a procedat la alegerea celor 2 experti, conform procedurii instantei. Expertii desemnati , au trimis o serie de observatii cu privire la obiectivele stabilite si admise de instanta de judecata, observatii care au fost lamurite de catre expertul meu consilier si avocatii care ma reprezentau printr-o intalnire ce a avut loc la sediul firmei din str. Stelutei nr.5, sector 1. Cu acea ocazie s-a incheiat un proces verbal din care rezulta ca cele 2 doamne expert contabil s-au edificat in privinta obiectivelor la care trebuie sa raspunda si li s-a adus la cunostinta ca pot solicita oricand orice alte documente aflate la sediul firmei si care pot fi utile in indeplinirea obiectivului stabilit. Dupa aproximativ 4 luni de zile, cele 2 experte desemnate au depus la dosarul cauzei , o cerere prin care solicita instantei de judecata ca din cele 22 obiective formulate , 7 sa fie anulate iar pentru 15 solicitau reformularea acestora . De mentionat ca, intre timp, se schimbase ca si componenta completul de judecata, presedintele iesind la pensie. Pentru prima data au incercat sa speculeze acest fapt, ma refer la grupul organizat format din cele doua experte si procurorul de sedinta, incercand sa modifice obiectivele expertizei, atat numarul lor, dar si forma (continutul lor). Punctam acest fapt deoarece prima incercare esuand, au incercat si au reusit din a doua, speculand urmatorul schimb al judecatorilor ce au format completul care

a pronunțat decizia finală, așa cum vom arăta în continuare. Pentru mine ca apelant această atitudine a fost surprinzătoare deoarece până la acel moment, expertele nu inițiaseră niciun demers în sensul studierii materialului probator existent la dosarul cauzei (această dovadă rezultă din faptul că nu depuseseră nicio cerere de studiere a dosarului) și nici nu se consultase cu expertul parte pentru eventuale lamuriri. În fața unei asemenea cereri instanța de judecată, s-a văzut nevoită să pună în discuție la 2 termene succesive, cererile celor 2 experți, iar ca urmare a dezbaterilor, în prezența și cu susținerile argumentate ale expertului nostru parte, instanța a respins solicitările celor 2 experți, dispunând ca acestea să se conformeze dispozițiilor din încheierea de ședință. Menționez că hotărârea luată de instanță, cu privire la numărul obiectivelor și conținutul acestora, le-a fost transmisă personal experților, prin poștă, cu confirmare de primire. Deși dispozițiile instanței au fost clare în acest sens, experta Frusina Ioana a revenit din nou cu o cerere în acest sens, cerere care de asemenea a fost respinsă comunicându-li-se personal, tot prin poștă, cu confirmare de primire, că trebuie să efectueze expertiza așa cum a dispus instanța de judecată și cu avertizament de amendă. Expertiza a fost finalizată în 27 iunie 2014, și a fost depusă la dosarul cauzei fără consultarea expertului nostru parte, exact când pentru a doua oară s-a modificat componența completului de judecată, de data aceasta ambii judecători. Se poate ușor constata manopera premeditată împotriva înfăptuirii justiției, speculând o stare de fapt, împotriva mea, cel care solicitase administrarea probei în cauză, adică expertiza economică, financiar-fiscală cu obiectivele ca număr și conținut bine determinate, admisă și dispusă de completul de judecată inițial și menținută de cel intermediar.

Au așteptat și au speculat înlocuirea celor doi judecători care menținuseră obiectivele inițiale, așa cum le solicitasem doar eu, venind cu o expertiză incompletă și nelegală în forma ei, în ideea că instanța nou-delegată, cu recredința (așa cum s-a și întâmplat), să achieseze la această fraudă și să ridice la

rang de adevar, concluziile unei lucrari ilegale si ireale. De precizat ca cele 2 experte nu s-au conformat dispozitiilor instantei in sensul ca au raspuns numai la 15 obiective si acestea in mare parte reformulate , iar la 7 dintre ele nu au raspuns , procedand de fapt asa cum solicitase instantei de judecata, cenzurand dispozitiile imperative ale acesteia.

Toate cele de mai sus, raportate la faptul ca in cauza s-a dispus de catre prima instanta a Curtii de Apel o plata in valoare de 1,2 miliarde lei vechi (contravaloarea prestatiei expertelor) ca obligatie in dreptul nostru, inculpati apelanti in cauza, imbraca forma unor fapte care au produs consecinte deosebit de grave, sanctionate de art. 309 NCP, fara a se limita doar la aceasta obligatie, deoarece consecintele faptelor penale sesizate inseamna in modul cel mai grav confiscarea unor sume ireale, ilegale, care niciodata nu au fost si nu au produs un beneficiu pentru mine si pentru nimeni atras in raspundere, asa cum s-a dispus, pur si simplu nu au existat.

La data de 15.09.2014 are loc prima sedinta de judecata in dosarul prezentat mai sus, cu un nou complet de judecata, format din Presedinte Camelia Bogdan si Judecator Mihai-Alexandru Mihalcea, dispus de Colegiul de Conducere al Curtii de Apel Bucuresti, prin Hotararea nr. 187/26.06.2014. La termenul urmator, in data de 19.09.2014, expertii parte Opris Adrian Octavian si Socoliuc Gina Olimpiana au depus Co-raportul/Opinia Separata la suplimentul de expertiza contabila judiciara, efectuat si prezentat la dosarul cauzei de catre expertele Florescu Rodica si Frusina Ioana. Cu ocazia acestui Coraport/Opinie Separata, am aflat toate partile interesate despre incalcari grave, savarsite la realizarea/redactarea Raportului de expertiza judiciara dispus de instanta, in sensul celor aratate anterior, adica s-a dispus efectuarea unei expertize contabile judiciare cu un numar de 22 obiective clare ca text, s-a dispus sa achitam 1,2 miliarde lei vechi, au fost respinse categoric modificarile solicitate de experte, si

cu toate acestea beneficiind de suportul mincinos, in contradictoriu cu evidenta si usor de probat a Procurorului de sedinta, numitul Mirel Radescu, expertele au efectuat un raport incomplet si diferit ca tinta din continutul obiectivelor, ma refer la continutul acestora, comparativ cu ceea ce admisesese intanta Curtii de Apel. Am solicitat personal repunerea in situatia legala a probei in cauza, adica expertizarea contabila, intrerupand declaratia data in momentul in care trebuia sa fac vorbire in aparare chiar de rezultatele expertizei, comunicand instantei ca imi rezerv dreptul sa continui dupa ce se va pronunta cu privire la incalcarea celor dispuse de Curte de catre expertele Florescu Rodica si Frusina Ioana. Acest drept a fost retinut in Incheierea din data de 19.09.2014. De altfel, si avocatul meu a solicitat suplimentarea Raportului de expertiza depus, cu partea care lipsea, Curtea in continuarea incalcarilor drepturilor la un proces echitabil respinge cererile, invocand un temei legal chiar impotriva acestei hotarari, si anume Incheierea din data de 13.11.2013, dand acestei afirmatii mincinoase, la cererea Procurorului de sedinta, aparenta de adevar. Intelegand ca a fortat peste limita legala, Curtea pentru a camufla abuzul, va dispune citarea pentru audieri a celor doua doamne experte, in sensul de a da posibilitatea partilor sa adreseze intrebari cu privire la modalitatea de formulare a concluziilor in raportul de expertiza.

De retinut caracterul tardiv al incercarii de disimulare a opiniei deja formata cu privire la necesitatea de a anula impactul unei expertize reale, care impreuna cu cele doua administrate in cadrul fondului sa faca imposibila o solutie de condamnare, si anume faptul ca se pronuntase Curtea cu privire la respingerea completarii Raportului de expertiza, deci audierea celor doua experte nu putea duce la revenirea la ordinea de drept in cadrul procesului in curs.

In acest sens, am hotarat sa inaintam (sa depunem) plangere penala impotriva numitelor Florescu Rodica si Frusina Ioana, expertele desemnate de Curte pentru savarsirea infractiunilor de :

- abuz in serviciu, prevazut de art. 297 alin. 1 CP;
- inducerea in eroare a organelor judiciare, prevazut de art. 268 alin. 2 CP
- obstructionarea justitiei, prevazut de art. 271 lit. b CP

Am considerat ca este un demers legal, cu putere in sensul in care instanta Curtii de Apel Bucuresti sa revina si sa instaureze ordinea de drept si sa se delimiteze de o proba ilegala care poate deforma realitatea si care poate induce la formarea convingerii ca in cauza se pot pronunta condamnari privative de libertate, dar si masuri de siguranta si confiscari disproportionale, cu consecinte deosebit de grave. Am inregistrat plangerea penala la organul competent, prezentand in detaliu situatia de fapt si probele in sustinere. Totodata, am depus la dosarul cauzei intreg materialul (plangerea penala), in speranta producerii unor efecte in intelesul legii si al drepturilor fundamentale la un proces echitabil.

Evident ca acest lucru nu s-a intamplat ! Atat doamna Presedinte Camelia Bogdan, dar si Judecatorul Mihalcea Mihai – Alexandru, aveau opinia formata in sensul condamnarii ce vor urma, aderand si sprijinind grupul infractional organizat format din cele doua experte desemnate Florescu Rodica si Frusina Ioana, dar si reprezentantul Ministerului Public Radescu Mirel in scopul de comitere a infractiunilor contra infaptuirii justitiei, dupa cum vom arata mai jos. Trebuie scos in evidenta faptul ca in motivarea deciziei, numita Camelia Bogdan si numitul Mihalcea Mihai – Alexandru confirma manopera infractionala, premeditata, formandu-si opinia vinovatiei dupa cum arata la **pag. 277 din Motivare (si urmatoarele, pe care le vom indica pe parcursul cercetarii penale).**

In ceea ce priveste judecata efectiva si rolul activ pe care magistratii investiti cu solutionarea apelului ar fi trebuit sa-l aibe ,in conformitate cu dispozitiile Codului de procedura penala si ale Statutului magistratilor, probele depuse succesiv in data de 18.09.2014 si 30.09.2014, notele scrise, declaratiile si concluziile, toate cu referire la art. 83 N.C.P.P., nu au fost analizate, citite, retinute sau respinse, efectiv nu au contat, in conditiile in care ele erau in replica la solutia fondului, completand materialul probator acolo unde se sustinea ca nu exista probe care sa modifice optiunea instantei. Fara sa fie investita si fara sa extinda intinderea perioadei in care s-au consumat eventualele fapte cu impact infractional, in lipsa unui rechizitoriu sau a unei sentinte cu privire la activitatea mea desfasurata la RAFO SA – Onesti, procedeaza la o cercetare judecatoreasca nereala si ilegala, ticluind situatii si actiuni in totala opozitie cu cele reale, fara nicio logica de specialitate, fara suportul ansamblului de legi in materie, ajungand in final la o solutie aberanta, doar cu scopul ca sa rezoneze in favoarea carierei lor in opinia publica, fiind de notorietate situatia ingrata in care se aflau tot datorita activitatilor lor profesionale si a conduitei in afara procedurilor legale.

Sustineri de genul celor din motivare, cum ca am simulat plangeri penale din care au rezultat arestari succesive dispuse de instante la solicitarea D.I.I.C.O.T. impotriva mea, adica eu impotriva mea, ca sunt beneficiar real al unor companii de notorietate mondiala, ca nu am vandut participarea RAFO iar sumele de bani importante (zeci de milioane USD) nu au avut baze reale si motive legale pentru a fii virate, rezultand spalarea de bani; mergand mai departe, nici Statul Roman nu a primit legal suma contravalorii obligatiilor la buget ale lui RAFO SA – Onesti, 270 milioane USD, negand masa credala dispusa prin Decizie definitiva de Curtea de Apel Brasov, dar si altele pe care le vom detalia in momentul audierilor, sunt tot atatea probe care cad sub incidenta art. 280 alin. 2 si al celorlalte din preambul. Consecinta abuzului de drept o

reprezinta confiscarile dispuse, pentru niste sume de care nu am beneficiat vreodata nici eu si nici nimeni dintre cei care au fost chemati si obligati sa garanteze recuperarea acestora, pe motivul ca provin din faptele deduse judecatii, fara nicio proba stiintifica. Tinand cont ca este un dosar economic, lipsa de expertiza (experienta si cunostinte profesionale de specialitate) a unor juristi in materie financiar/fiscala si comerciala, la care se adauga reaua credinta si de ce nu, latura subiectiva pe care o vom proba, produce o mare aberatie judiciara prin Decizia pronuntata si Motivarea acesteia, demna de a fii sanctionata de legea penala.

In acest sens, in sustinerea celor de mai sus, ne plangem cu privire la consecintele lipsei unei probe complete si stiintific argumentate, asa cum este expertiza financiar-contabila, dispusa in cauza, care a insemnat in Decizia nr. 1207/A, pronuntata in sedinta publica din data de 14 oct.2014 de Curtea de Apel Bucuresti – Sectia a II-a penala, confiscari ilegale de la Iancu Alexandru Marian, dupa cum urmeaza:

- 2.321 miliarde lei, partial contravaloarea facturilor de marfa ilicita introdusa in circuitul comercial;
- 91.166.300 USD, tranzactia dintre CALDER-A International BV si Faber Invest & Trade Inc;
- 57.768.138 USD, tranzactii intre Rafo SA si Expanet Trading LTD, la care se adauga tranzactii intre aceleasi societati, in valoare de 13.133.541 Euro.

Daca expertiza administrata in cursul apelului ar fi fost completa, asa cum am solicitat noi si cum a fost dispusa prin incheierile din 13 nov. 2013 si 20 dec. 2013, suma de 2.321 miliarde lei nu putea fi retinuta ca valoare de confiscat a marfii de provenienta ilicita, introdusa in circuitul civil si

rezultata prin scaderea din suma totala a facturilor, a TVA-ului si a impozitului pe profit, pentru simplu motiv ca, daca se dovedeste cu probe (ceea ce nici Rechizitoriul de-investire nr. 171/D/P/2005, si nici Sentinta apelata nr. 809/F din 28.11.2011, pronuntata de Tribunalul Bucuresti, Sectia a II-a Penala, in dosarul nr. 36794/3/2005, nu documenteaza prin urmarirea penala si nici prin cercetarea judecatoreasca a fondului, ceea ce inseamna ca nu au existat asemenea probe) ca nu are origine licita, prin efectul Legii nr. 12/1990, privind protejarea populatiei impotriva unor activitati de productie, comert sau prestari de servicii ilicite, Art. 1 lit. e), se confisca conform Art. 4 (Legea 12/1990 republicata in temeiul Art. 248 din Legea nr. 187/2012, pentru punerea in aplicare a Legii nr. 286/2009, privind Codul Penal). Or, daca nu se modifica Sentinta fondului cu privire la infractiunile de evaziune si spalare a banilor, ceea ce s-a si intamplat, adica prejudiciul calculat ca fiind format din TVA-ul datorat aferent marfii presupus ilicita si impozitul pe profit datorat prin aplicarea la toata valoarea insumata a facturilor, ca baza de impozitare a procentului legal, nu se poate confisca si suma pentru care au calculat taxe si impozite ca fiind din fapte deduse judecatii, si cu atat mai mult pentru ca nu a facut obiectul investirii nici prin Rechizitoriu, nici prin Sentinta fondului, si nici prin Apelul Parchetului sau al inculpatilor apelanti.

In concluzie, ori este marfa ilicita, o dovedesti si o confisti in baza legii speciale nr. 12/1990, ori mergi pe evaziunea si pe spalarea banilor, proband si luand masuri in consecinta. Nu poti face venit la bugetul statului aplicand taxe si impozite la o baza de calcul provenita din ilicit, asa cum in mod nefiresc si ilegal a facut-o Curtea de Apel in final. Aceste confuzii nascute din nestiinta si rea-credinta, care au creat atatea consecinte penale ilegale, nu ar fi existat daca expertiza era completa ca text si numar al obiectivelor. Revin si arat ca in faza fondului au fost administrate doua expertize judiciare care au concluzionat ca nu au fost prejudicii in dauna Statului Roman,

cauzate de mine si de firma VGB Impex, pe care am condus-o. Faptul ca in faza procesuala a apelului, instanta primara a dispus efectuarea unei noi expertize raportat la motivarea sentintei fondului, unde judecatorul nu si-a insusit opinia expertilor judiciari exprimata in concluziile lucrarii stiintifice, asa cum este definita o expertiza judiciara, ne duce la certitudinea ca functie de rezultatele acesteia se va forma si opinia cu privire la vinovatia sau nevinovatia inculpatilor, fara ca de aceasta data concluziile expertilor judiciari sa fie ocolite de catre judecatori, prin incalcarea dispozitiilor legale in vigoare. Acesta este motivul pentru care grupul organizat format din experte si procurorul de sedinta, la care au achiesat in final si cei doi judecatori (cel de-al treilea complet al Curtii de Apel) care au pronuntat decizia, au denaturat si deformat expertiza judiciara. Adica au urmarit reducerea impactului acestei expertize judiciare, asa cum a fost ea dispusa de primul complet al Curtii de Apel, care ar fi putut consolida pozitia celor doua administrate in fond, ceea ce ar fi condus obligatoriu la achitarea inculpatilor. Acest lucru l-au realizat prin diluarea continutului obiectivelor si al numarului acestora, lasand o serie de adevaruri inafara dezbaterilor cauzei.

In ceea ce privesc sumele in valuta, contravaloarea tranzactiilor descrise mai sus, in care regasim companiile Rafo SA, Expanet Trading LTD, CALDER-A International BV si Faber Invest & Trade Inc, pe langa afirmatia mincinoasa din Motivare, ca eu Iancu Alexandru Marian sunt beneficiarul real, pe care o voi inlatura in cursul audierilor ce vor urma, trebuie in faza de documentare initiala a prezentei plangeri penale sa stabilim orizontala judiciara a cazului. In acest sens aratam ca ne aflam dupa ce si-a produs efectele Decizia definitiva nr. 1207/A, pronuntata in sedinta publica in data de 14 oct. 2014 de Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a II-a penala, cu privire la apelul formulat impotriva Sentintei nr. 809/F din data de 28.11.2011, pronuntata de Tribunalul Bucuresti, Sectia a II-a penala, fiind investit sa

jucece dosarul nr. 36794/3/2005 prin Rechizitoriul nr. 171/D/P/2005. Din acest dosar s-a disjuns dosarul nr. 692/D/P/2006, RAFO – CAROM, aflat pe rolul Tribunalului Bucuresti cu nr. 28726/3/2006, din care s-a disjuns dosarul nr. 381/D/P/2006 format in urma sesizarilor Oficiului de Prevenire si Combatere a spalarii banilor din data de 22 dec. 2005, dar mai ales a celei analizate din data de 7.02.2007 cu nr. C910/150/2007 si depusa de reprezentantul Ministerului Public, D.I.I.C.O.T., in prezenta cauza, in vederea extinderii ilegale a masurilor de siguranta cu privire la recuperarea eventualului prejudiciu de catre instanta Curtii de Apel, formata din numitii Camelia Bogdan si Mihalcea Mihai-Alexandru si pentru a gasi indicii cu privire la legatura de cauzalitate dintre aceste sume tranzactionate si faptele deduse judecatii. Ticiuind o motivare mincinoasa, producand si folosind probe false, intrand sub incidenta Art. 280 alin. 2, cei doi judecatori au evitat o analiza corecta a tuturor probelor pe care le-am depus in data de 18 sept. 2014 si 30 sept. 2014, din care rezulta fara „ drept de apel ” ca tranzactiile in cauza au facut obiectul anchetei in dosarul nr. 381/D/P/2006, disjuns din dosarul 692/D/P/2006, disjuns din dosarul nr. 171/D/P/2003, cat si al Parchetului Federal Elvetian sesizat prin Comisie Rogatorie de catre organul de cercetare abilitat de lege, adica Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, D.I.I.C.O.T.. In urma a doi ani de ancheta, ambele organe de cercetare au pronuntat solutii de scoatere de sub urmarire penala, ridicarea sechestrelor atat in Romania, cat si in Elvetia, asupra bunurilor si a conturilor implicate in tranzactiile descrise, cat si ale mele personale, motivand ca nu exista faptele pentru care au fost sesizate de Oficiul pentru Spalarea Banilor. Covarsitor in formarea convingerii de nevinovatie, a contat faptul ca in urma acestor rulaje, consecinta a punerii in executare a contractelor dintre companiile de mai sus, Statul Roman a incasat suma de 260 milioane USD, contravaloarea datoriilor la buget a Rafo SA Onesti.

Au fost depuse la dosar Rezolutiile Parchetului Federal Elvetian, dar si Rezolutia din data de 27.02.2008 data in dosarul format (381/D/P/2006) de procurorul de caz din cadrul D.I.I.C.O.T., acelasi procuror (Bica Alina Mihaela) din dosarele trimise in judecata, 692/D/P/2006 si 171/D/P/2003, toate pentru fapte diferite si desfasurate succesiv in timp. Astfel procurorul in cunostinta de cauza pronuntandu-se pentru disjungeri, a avut convingerea probata ca nu au legatura de cauzalitate; toate aceste rezolutii de disjungere si dispozitie venind in urma investirii in conditiile legii, ceea ce nu s-a intamplat in cazul manoperei frauduloase a aplicarii procedurilor de catre cei doi judecatori impotriva carora facem prezenta plangere penala.

Dosarul 171/D/P/2003 cuprinde activitatea VGB Impex in perioada 2000-2003. Din acesta s-a disjuns dosarul nr. 692/D/P/2006, cu privire la activitatea VGB Impex cu Carom SA Onesti, Rafo SA Onesti si Tender SA Timisoara in perioada 2003-2005; ambele trimise in instanta pentru a se consemna o cercetare judecatoreasca in limitele legii.

In ceea ce priveste dosarul nr. 381/D/P/2006 disjuns din 692/D/P/2006, au fost cercetate tranzactiile cu privire la vanzarea pachetului de actiuni, detinut de Balkan Petroleum LTD la Rafo SA Onesti si la cesiunea creantelor detinute de Faber Invest & Trade Inc in masa credala a debitoarei aflata in stare de insolventa - Rafo SA Onesti, pentru perioada 2005 - 2006, in cadrul procedurii de reorganizare judiciara ce prevedea conversia acestora in actiuni, acceptata si dispusa in temeiul Legii Falimentului de catre Judecatorul Sindic desemnat, la cererea majoritatii creditorilor, printre care si A.N.A.F. Partea de expertiza care lipseste, clarifica faptul ca nu se poate retine ca marfa era de provenienta ilicita, ca au existat tranzactii de vanzare, dar si cumparare intre societatile asa-zise fantoma si VGB Impex, fapt pentru care nu au existat sume care sa fie virate catre Faber Invest & Trade Inc in

vederea ascunderii originii acestora. VGB Impex nu a fost niciodata creditor al lui Faber Invest & Trade Inc. In cursul anului 2003, atunci cand se afirma ca au existat tranzactii fictive intre VGB Impex si Faber Invest & Trade Inc, cu privire la cesiunea creantelor detinute de Faber Invest & Trade Inc asupra lui Rafo SA Onesti, catre VGB Impex, aceasta era debitor a lui Rafo SA Onesti cu suma de peste 25 milioane Euro cu TVA inclus. Deci, exclus ca sumele din care s-a achitat cesiunea sa fie din alta sursa, cu atat mai mult illicita, asa cum in mod mincinos, fara probe sustine, ticluind, Dna. Judecator Camelia Bogdan si Dl. Judecator Mihalcea Mihai-Alexandru in Motivarea deciziei ilegale 1207/A/2014. Trebuie sa amintim in sustinerea tezei de nevinovatie, faptul ca in cursul judecatii fondului s-au administrat doua expertize judiciare ca lucrari stiintifice, ambele au ajuns la concluzia ca nu exista fapte care sa fi produs prejudiciul antamat de procurori prin Rechizitoriu. Chiar si expertiza dispusa in apel, asa cu vicii de forma si continut pentru care promovam prezenta plangere penala, la obiectivul destinat lor, retine concluziile celor doua expertize ale fondului fara a se pronunta cu privire la temeinicia sustinerilor din acestea.

Constitutia Romaniei la art. 56 (2) consacra principiul „Asezarii juste a sarcinilor fiscale”. Ori modul de calcul al prejudiciului, asa cum a fost el determinat de catre instanta fondului si mentinut de Curtea de Apel, in contradictoriu cu expertii contabili judiciari, dar si a concluziilor Inspectoratului General al Politiei Romane (IGP) si a Garzii Financiare din faza de urmarire penala, organe ale statului specializate in domeniul controlului si depistarii fraudelor financiar/fiscale ce rezulta din activitati economice, incalca fara niciun dubiu dreptul de protectie oferit oricarei persoane fizice sau juridice de catre Constitutia Romaniei, dar si de legile europene la care ne raportam ca stat care a aderat la Uniunea Europeana, fapt pentru care am depus o plangere la Comisia Europeana pentru Apararea Drepturilor Omului, cu privire la toate faptele

descrise in prezenta plangere penala, cu incidenta la dispozitiile si deciziile imperative ale Consiliului Europei.

2. Motivele de fapt si de drept ale sesizarii

Motivele pentru care consider ca sunt victima unui grup infraccional organizat, format din judecatorii Camelia Bogdan si Mihalcea Mihai-Alexandru, din procurorul Radescu Mirel, precum si din cele 2 experte **Florescu Rodica** persoana fizica autorizata cu sediul in mun. Bucuresti, str. Covasna nr. 2, **sector 4**, CIF 19504475 membru CECCAR si **Frusina Ioana**, persoana fizica autorizata cu sediul in mun. Bucuresti, str. Nicolae Grigorescu nr. 35, **sector 3**, CIF 25635866, membru CECCAR. Scopul grupului infraccional a fost motivat pe de o parte de confirmarea in spatiul public al celor 2 judecatori de *persoane care infaptuiesc justitia*, de dorinta de validare a convingerii intime si de dorinta de a face pe placul organelor de represiune asa cum este cazul celor 2 experte. Prin aceasta modalitate, asa cum voi arata in cele ce urmeaza *am fost condamnat* in lipsa unui proces echitabil si fara nicio garantie de respectarea *drepturilor omului*, iar activitatea de judecare s-a realizat prin savarsirea de catre cei mentionati anterior, in urma faptelor descrise la capitolul 1, care au condus in final la condamnarea mea.

Referitor la savarsirea infractiunii prevazute de art.275 al.2

Sustragerea sau distrugerea de probe ori de inscrisuri

(1) Sustragerea, distrugerea, retinerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de proba sau de inscrisuri, in scopul de a impiedica aflarea adevarului intr-o procedura judiciara, se pedepseste cu inchisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează împiedicarea, în orice alt mod, ca un înscris necesar soluționării unei cauze, emis de către un organ judiciar sau adresat acestuia, să ajungă la destinatar.

Obiectul juridic special se referă la relațiile sociale ocrotite în vederea îndeplinirii justiției, care trebuie apărute în aflarea adevărului într-o procedură judiciară.

Obiectul material îl constituie mijloacele materiale de probă (procesul verbal de control al Garzii Financiare din 5.11.2003 și expertiza judiciară dispusă în faza apelului) și înscrisele ce servesc la aflarea adevărului în cadrul unei proceduri judiciare.

Elementul material îl reprezintă acțiunea de ascundere a unui mijloc material de probă.

Referitor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.280 al.2 cod penal

Cercetarea abuzivă : "(1) Întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe împotriva unei persoane urmărite sau judecate într-o cauză penală, de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, pentru a o determina să dea ori să nu dea declarații, să dea declarații mincinoase ori să își retragă declarațiile, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. (2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nereale de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător"

După cum rezulta din aspectele teoretice obiectul juridic special al infracțiunii se referă la relațiile sociale ocrotite în vederea îndeplinirii justiției, relații sociale care trebuie apărute în aflarea adevărului într-o procedură judiciară.

Subiectul activ la infracțiunea de cercetare abuzivă este calificat și poate fi numai un funcționar public care desfășoară o activitate de urmărire penală și de judecată într-o cauză penală. Astfel pot fi subiecți activi ai infracțiunii de

cercetare abuziva procurorul, organele de cercetare penala a politiei judiciare. Subiect activ poate fi si judecatorul indiferent de faza in care se afla procesul penal.

Elementul material se realizeaza prin actiunea de ticluire de probe nereale, care inseamna crearea unor probe, care aranjate intr-un anumit mod desi nu sunt reale, dau aparenta de adevar.

Completul de judecata impreuna cu procurorul de sedinta si cu cele 2 experte desemnate au realizat/determinat/ticluit un raport de expertiza prin care sa fiu incrimnat de cu totul alte infractiuni decat cele pentru care am fost trimis in judecata, procurorul in loc sa *iși exercite funcția în conformitate cu legea, si sa respecte și sa protejeze demnitatea umană și sa apere drepturile persoanei*¹ a depus in instanta o serie de documente care nu le-a prezentat si celorlalti participanti in procesul penal conform principiului contradictorialitatii, demers generat in complicitate cu cei 2 judecatori, avand ca scop ticluirea de probe nereale. **Ticluirea de probe nereale inseamna crearea unor probe care aranjate intr-un anumit mod, desi nu sunt reale dau aparenta de adevar.** Aici ma refer indeosebi la o serie de documente, documente de care am cunostinta din motivarea deciziei penale nr.1207/14.10.2014. Mi-am dat seama de acest aspect, urmare a unor serii de inadvertente informationale ce rezulta din acea motivare. Spre exemplificare, numita Camelia Bogdan si numitul Mihalcea Mihai Alexandru, considera ca in anul 2006 aflat intr-un proces de natura comerciala cu un fost partener economic, partener pe care cei 2 judecatori il considerau fictiv (si ca in spatele acestuia tot eu sunt), l-am determinat pe acest partener sa formuleze o plangere penala impotriva mea, plangere care a avut ca efect arestarea mea timp de 2 luni. Procurorul de sedinta Mirel Radescu consider ca, prin pozitia avuta (*procuror-șef birou în cadrul Serviciului de*

¹ art.59 al.3 din Legea 304/2004

combatere a criminalității economico-financiare din cadrul DIICOT - STRUCTURA CENTRALA incepand cu 15 noiembrie 2013) si probabil prin mijloacele tehnice si de constrangere pe care le avea la dispozitie a contactat si ulterior influentat expertele desemnate sa efectueze un raport de expertiza incomplet, ale carui concluzii sa impiedice aflarea adevarului si sa genereze o serie de constatari total alterate, care in final au stabilit un rezultat complet eronat. Urmare a acestui demers cele 2 experte desemnate au cenzurat un numar de 7 obiective elocvente iar raspunsul dat restului de 15 obiective a fost deturnat, instanta de judecata in loc sa ia masuri de sanctionare a celor 2 experte, care nu s-au conformat dispozitiilor din incheierea de sedinta si sa dispuna ca acestea sa efectueze raportul asa cum s-a stabilit de catre instanta, a considerat ca aceste chestiuni pot fi complinite prin chemarea expertilor in fata instantei de judecata, in asa fel incat toate problemele acestei expertize care durase aproape 2 ani sa se rezolve adhoc. Bineinteles ca acest lucru nu a fost posibil si in mod abuziv instanta de judecata a trecut la solutionarea cauzei fara acest document extrem de important, pe care ea insasi il dispusese .

Referitor la savarsirea infractiunii prevazute de art.283 al.2 cod penal

Represiunea nedreaptă (2) Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Obiectul juridic special este reprezentata de ocrotirea relatiilor sociale referitoare la infaptuirea justitiei , sub aspectul prevenirii abuzurilor din partea organelor judiciare.

Elementul material il reprezinta condamnarea unei persoane care se stie ca este nevinovata.

In cursul apelului Ministerul Public- DIICOT-Structura centrala arata urmatoarele ” in acest context se situeaza si prezenta cauza in legatura cu care, raportat la probele administrate , s-a stabilit ca pentru a se reusi crearea unor retele de valorificare a produselor petroliere , fara plata taxelor si impozitelor datorate statului si pentru a crea o aparenta de legalitate si realitate a operatiunilor desfasurate in perioada 2000-2004 inc.Iancu Alexandru Marian, sprijinit de cetateni arabi si romani, in calitate de persoane de decizie si coordonator al SC VGB IMPEX SRL a dispus infiintarea sau achizitionarea mai multor societati comerciale, care sa aibe comportamentul unor firme fantoma, cu obiect de activitate in domeniul comercializarii produselor petroliere prin intermediul carora sa se realizeze partea scriptica de evidenta contabila, astfel incat sa se justifice cu documente ce atestau date false, produsele detinute cu caracter ilicit de catre societatea controlata de el, SC VGB IMPEX SRL BUCURESTI”.

Atat Instanta de fond cat si Instanta de apel, care au retinut aceste sustineri ale parchetului, au avut in vedere prevederile Legii 12/1991 (text de act normativ neincident dosarului 36794/3/2005, prin simplul fapt ca nu au fost analizate faptele sub imperiul acestei legi) si au stabilit in mod complet eronat ca prejudiciul este reprezentat de valoarea marfurilor cu provenienta ilicita.

Consider ca in dosarul dedus judecatii s-a incalcat caracterul echitabil al procesului (asa cum este definit in art.8 din codul de procedura penala), intrucat organele judiciare nu au reusit sa dovedeasca prin probe faptele care constituie infractiunea de evaziune fiscala adaugand , pentru a se acoperi, la lege in mod cu totul nejustificat si o alta modalitate de savarsire a infractiunii, care nu este prevazuta de art.11 lit.c din Legea 87/1994 si anume ”inregistrarea de operatiuni sau cheltuieli care sa justifice cu documente false produsele cu caracter sau de provenienta ilicita”.

Or, dispozitia legala prevede clar si fara echivoc ca este infractiunea de evaziune fiscala ” inregistrarea de operatiuni sau cheltuieli nereale, in scopul de a nu plati ori a diminua impozitul, taxa sau contributia”. Deci, textul de lege se refera strict la operatiuni nereale, adica la inexistentia marfii si nu la provenienta ilicita a marfii (in speta a uleiurilor minerale) pentru simplu motiv ca nu poate fi fiscalizat ceva ce nu este licit.

Consecinta acestei constructii in afara prevederilor legale *este interventia arbitrariului in stabilirea adevarului, dand posibilitatea organelor judiciare ca in functie de concluziile expertizelor succesive realizate in timpul procesului penal sa ”aleaga” sintagma ”marfa nu exista” sau ”marfa exista dar este de provenienta ilicita”*, ambele variante fiind considerate de catre organele judiciare ca intrunind elementele constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala.

Pentru mine acest ”arbitrariu” echivaleaza cu o incalcare a dreptului la aparare precum si represiune nedreapta .

Sustinerile DIICOT, ale Instantei de fond si ale Instantei de apel sunt contrazise de catre actele oficiale incheiate de catre organele de control financiar/contabil ale statului. Astfel, conform procesului verbal de constatare al Garzii Financiare Centrale, rezulta ca au fost **stabilite provenientele carburantilor aprovizionati de VGB Impex SRL (societate la care am fost director general pana in luna august 2002).**

Referitor la infractiunea de abuz in serviciu prevazuta de art.297 al.1 c.penal, va rog sa aveti in vedere urmatoarele aspecte precum si concretizarea directa a incalcarii celor 2 judecatori in complicitate cu procurorul de sedinta si cele 2 experte a atributiilor de serviciu, situatie care s-a soldat cu condamnarea subsemnatului la ani grei de inchisoare.

Măsura confiscării speciale în forma actuală a fost implementată în cursul anului 2006, ulterior intervalului 2000-2003. În acest sens, din studiile juridice de specialitate, rezulta clar cele 2 momente ante și post 2006, și care concluzionează ca: *legea penală actuală prevede că pot fi dispuse măsuri asigurătorii în vederea confiscării asupra oricărui patrimoniu, indiferent de calitatea persoanei (suspect sau inculpat).*² Conform legislației anterioare, până în anul 2006, în baza Codului de procedură penală din 1968, se puteau dispune măsuri asigurătorii doar în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune asupra bunurilor învinuitului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente (ori în vederea garantării unei amenzi viitoare - numai cu privire la bunurile învinuitului sau inculpatului)³. Din 2006, pe lângă repararea pagubei produse prin infracțiune și garantarea executării pedepsei amenzii, se urmărește și garantarea confiscării speciale. Cu toate acestea numita Camelia Bogdan în complicitate cu numitul Mihalcea Mihalcea Mihai-Alexandru dispun " În temeiul disp. art. 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art. 112 alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP dispune confiscarea următoarelor bunuri⁴" măsuri de siguranță neafiate în vigoare la data savarsirii faptelor deduse judecatii.

Măsura dispusă prin încheierea din 15.09.2014, care prevede extinderea obiectului măsurii de indisponibilizare a sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatilor Iancu Alexandru Marian , Iancu Octavian , Iancu Gheorghita , Margarit Constantin , Neacsu Silciu

² Camelia Bogdan : Confiscarea de la terți, prezumția de nevinovăție și caracterul licit al dobândirii averii - legislație română și practică europeană, link activ la data de 10.11.2014 : <http://freedomhouse.ro/finec/index.php/stiri/la-zi/item/123-cb1>

³ Camelia Bogdan : Confiscarea de la terți, prezumția de nevinovăție și caracterul licit al dobândirii averii - legislație română și practică europeană, link activ la data de 10.11.2014 : <http://freedomhouse.ro/finec/index.php/stiri/la-zi/item/123-cb1>

⁴ cap.II alineat ultim pagina 10 din minuta deciziei pronunțată în ds.36794/3/2005

George, Turica Marius , Alex Martin si Elenkalan Hairetyn , inclusiv asupra conturilor si activelor societatilor comerciale la care acestia figureaza ca imputerniciti , beneficiari reali, asociati si administratori, situate in tara sau strainatate, ale sotilor acestora, ale rudelor de grad I si ale altor persoane in posesia carora se afla bunuri cu privire la care exista presupunerea rezonabila ca provin din faptele deduse judecatii..... reprezinta un mix intre doua articole din noul cod penal , respectiv art.112 si art.112¹ , actiune care **contravine** principiului limitelor interpretarii legii penale in sensul ca legea penala este de stricta interpretare si de aceea nu trebuie sa se creeze norme noi prin interpretare, ci sa se explice cele deja existente. **Apeland la acest mix (lex tertia), a creat o masura de siguranta contrara atat dispozitiilor Constitutiei in general, cat si a deciziilor Curtii Constitutionale a Romaniei in particular, decizii de reglementare a normelor de drept penal aflate in conflict constitutional, astfel incat prin noua norma construita, numita Camelia Bogdan si-a creat un suport pe care sa-si fundamenteze decizia de sechestrare si ulterior confiscare a unor bunuri ce imi apartin in mod direct , bunuri care se bucurau de prezumtia constitutională de dobandire a averii in mod licit.**

In sensul celor aratate mai sus, se circumscrie si modalitatea in care completul de judecata format din magistratii judecatori , Camelia Bogdan si Mihai-Alexandru Mihalcea au inteles sa aplice dispozitiile imperative care reglementeaza institutia recuzarii, precum si modalitatea in care s-au pronuntat in momentul procesual in care tertul intervenient Luiza Margarit, prin avocat, a ridicat in fata instantei de control judiciar o exceptie de neconstitutionalitate. Cele doua activitati judiciare desfasurate de catre magistrati demonstreaza faptul ca deja aveau formata convingerea cu privire la vinovatia inculpatilor din dosarul deduj judecatii,dorind cu orice pret si cu incalcarea dispozitiilor imperative ale codului de procedura

penala ,precum si a normelor constitutionale sa judece apelul in aceeasi zi si sa pronunte o solutie de condamnare,ceea ce s-a si intamplat.

Astfel, la termenul din data de 9.10.2014 , avocatul inculpatului Margarit Constantin, a solicitat atat in scris cat si prin sustinerea orala a cererii, recuzarea magistratului judecator Camelia Bogdan, presedintele completului de judecata, temeiul invocat fiind cel prevazut de art.64 lit.f din codul de procedura penala (exista o suspiciune rezonabila ca impartialitatea judecatorului este afectata).

In temeiul art.68 alin.2 din codul de procedura penala, cererea era admisibila, solictandu-se presedintelui completului de judecata ca cererea de recuzare sa fie solutionata de un alt complet de judecata in vederea admitterii sau respingerii cererii.

Cu toate ca, au fost respectate cerintele prev.de art.67 alin. 2 - 4 din codul de procedura penala, fiind indicate atat cazul de incompatibilitate, temeiul de fapt cunoscut la momentul formularii cererii, cat si numele si calitatea magistratului recuzat, judecatorul Camelia Bogdan, fara investirea unui alt complet in vederea judecarii cererii, a respins ca inadmisibila solicitarea formulata de inculpatul Margarit Constantin, prin avocatul ales, incalcand grav dreptul la aparare.

Textul de lege indica in mod expres care sunt conditiile in care o cerere de recuzare poate fi respinsa ca fiind inadmisibila.Astfel in art.67 alin.5 se arata ca **”nerespectarea conditiilor prevazute la alin. 2-4 sau formularea unei cereri de recuzare impotriva aceleiasi persoane pentru acelasi caz de incompatibilitate cu aceleiasi temeiuri de fapt invocate intr-o cerere anterioara de recuzare , care a fost respinsa, atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare. Inadmisibilitatea se constata de procurorul sau de completul in fata caruia s-a formulat cererea de recuzare”**. Or, magistratul Camelia Bogdan s-a pronuntat cu privire la cazul de incompatibilitate invocat in cererea de recuzare, prev.de art.64 lit.f, in conditiile in care nu avea posibilitatea legala

sa se autoinvesteasca cu privire la judecarea cererii, extinzand dincolo de lege conditiile de admisibilitate/inadmisibilitate.

Avand in vedere ca cererea de recuzare a fost respinsa ca inadmisibila in aceeasi zi in care a avut loc si judecarea in fond a cauzei, neinvestirea unui alt complet care sa judece temeinicia sau netemeinicia motivelor invocate confirma, in fapt, suspiciunea rezonabila cu privire la impartialitatea judecatorului Camelia Bogdan, precum si imprejurarea ca magistratii aveau deja hotararea luata cu privire la condamnarea inculpatilor din dosarul dedus judecatii.

La data la care a motivat hotararea, completul de judecata, incalcand cu stiinta dispozitiile imperative in materie constitutională a respins ca fiind inadmisibila exceptia de neconstitutionalitate invocata de intervenienta Luiza Margarit prin avocatul ales. Am in vedere considerentele inserate in hotararea Curtii de Apel Bucuresti (pag.274 paragraf.3) in care se arata ca” **prin prezenta decizie**, in temeiul dispozitiilor art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992, Curtea a respins ca inadmisibila cererea de sesizare a Curtii Constitutionale privind neconstitutionalitatea dispozitiilor art.249 alin.4 C.p.p. si ale art.250 alin.6 c.p.p invocate de catre aparatorul ales al intervenientei Margarit Luiza”.

Chiar daca exceptia a fost ridicata de intervenient, ea produce efecte juridice fata de toate partile implicate in procesul penal. Dispozitiile de procedura penala invocate de catre intervenient sunt in legatura directa cu aplicarea dispozitiilor care reglementeaza confiscarea speciala, aceasta aplicandu-se ca o sanctiune de drept penal material fata de toti condamnatii din prezentul dosar.

Infractionea de abuz in serviciu savarsita de magistratii Curtii de Apel Bucuresti are in vedere imprejurarea ca instanta de control judiciar s-a substituit Curtii Constitutionale, pronuntandu-se prin Decizie si nu prin incheiere, fiind incalcate dispozitiile imperative ale Legii 47/1992.

In conformitate cu prev.de art.11 alin.1 pct.A lit.d, Curtea Cunstitionala pronunta **decizii "in cazurile in care hotaraste asupra exceptiilor de neconstitutionalitate privind legile si ordonantele , ridicate in fata instantelor judecatoresti.."**, iar in conformitate cu prevederile art.1 alin.1, **"Curtea Constitutionala este unica autoritate de jurisdictie constitutional din Romania"**.

Curtea de Apel Bucuresti a incalcat cu stiinta aceste prevederi imperative ale Legii 47/1992, pronantandu-se asupra exceptiei ridicate cu ocazia dezbaterilor prin **Decizie** penala si nu prin **Incheiere**, fiind incalcate dispozitiile art.29 alin.5 "daca exceptia este inadmisibila, fiind contrara prevederilor alin.1, 2 sau 3,instanta respinge printr-o incheiere motivata cererea de sesizare a Curtii Constitutionale. Incheierea poate fi atacata numai cu recurs la instanta imediat urmatoare,in termen de 48 de ore de la pronuntare. Recursul se judeca in termen de 3 zile".

Pronuntandu-se prin "**Decizie**", Curtea de Apel Bucuresti a facut imposibila aplicarea acestor termene procedural, lipsind partile de calea de atac a recursului.

Mai mult, Curtea de Apel Bucuresti, cu toate ca a respins exceptia de neconstitutionalitate ca fiind inadmisibila, in considerentele deciziei isi motiveza hotararea invocand chestiuni de fond si nu de procedura. Astfel la pagina 275, Curtea arata urmatoarele: " avand in vedere ca modalitatea la care s-ar fi putut pronunta Curtea Constitutionala cu privire la pretinsa neconstitutionalitate a dispozitiilor art.249 alin.4 si art.250 aalin.6 C pr.pen nu ar fi avut nicio inraurire asupra solutionarii prezentei caauze, in care Curtea a oferit in concret garantiile la care se refera autorul cererii, nefiind astfel intrunita conditia de admisibilitate prev.de art.29 din legea nr.47/1992, in temeiul art 29 alin.5 din Legea 47/1992, Curtea a respins ca inadmisibila cererea de sesizare a Curtii Constitutionale".

Deci, în sprijinul "Deciziei" de respingere a excepției de neconstituționalitate, instanța de control judiciar invocă argumente de fond și se substituie Curții Constituționale, apreciind demersul inițiat de către avocatul intervenientului ca fiind lipsit de eficiență juridică, ceea ce în opinia mea îmbracă forma abuzului de putere în varianta săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu.

În sensul celor arătate anterior, Curtea de Apel București a mai procedat la analiza unui text constituțional, arătând că "se cuvine, pe cale de consecință, eliminate interpretarea ad litteram a dispozițiilor art.44 alin.(8) din Constituția României, deoarece potrivit art.20 din Constituția României, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate în concordanță cu tratatele internaționale privind drepturile omului la care România este parte".

Asa cum am precizat la începutul sesizării, dosarul penal nr.36794/3/2005 aflat pe rolul Curții de Apel București- Secția a II-a Penală, a avut ca obiect apelurile formulate de apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -- DIICOT- Structura Centrală, partea civilă **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** și apelanții inculpați **IANCU ALEXANDRU MARIAN, MĂRGĂRIT CONSTANTIN, IANCU OCTAVIAN, NEACȘU SILVIU GEORGE, TURICĂ MARIUS, IANCU GHEORGHIȚĂ, BASARAN KADRI MAZHAR, ALEX MARTIN și ELENKALAN HAYRETTIN, SOCIETATEA RAFO ONEȘTI SA, EXPANET TRADING LTD SOCIETATEA CALDER-A, SOCIETATEA FABER & INVEST TRADE INC NU AU FOST PARTE ÎN ACEST DOSAR.**

In baza celor de mai sus, consider că aspectele indicate se circumscriu obiectului infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art.297 al.1, în sensul

in care relatiile sociale privind ocrotirea drepturilor si interesele legitime ale subsemnatului au fost grav vatamate.

De asemenea, va rugam sa constatatii eventualele valente penale ale intelegerilor dintre procurorul de sedinta cu cei 2 judecatori, respectiv dintre procurorul de sedinta si cele 2 experte desemnate. Aceste valente consider ca ar putea imbraca forma constituirii unui grup infractional organizat prevazut de art.367 al.1 NCP.

In subsidiar, va mentionez ca am formulat plangere penala impotriva celor 2 experte, plangere aflata pe rolul organelor judiciare si va solicit pe aceasta cale conexarea acestei plangeri inregistrata sub nr. 14834/P/2014 la Parchetul de pe langa Judecatoria Sectorului 3 la data de 14.09.2014.

Va rog sa constatatii indeplinirea conditiilor privind atragerea raspunderii penale ale celor nominalizati in preambulul sesizarii si sa dispuneti masurile legale necesare.

Prejudiciul suferit de subsemnatul si creat de cei 5 autori de infractiuni este de 800 milioane RON.

PROBE : acte

martori : Duta Florica - fost judecator la Curtea de Apel Bucuresti-
Sectia a II a Penala

Mustata STAN - fost judecator la Curtea de Apel Bucuresti-
Sectia a II a Penala.

Anton Marin - deputat Parlamentul Romaniei

Velican Virginia - director ANAF

Ivascu Paul - fost director general Rafo SA

02.04.2015

Iancu Alexandru Marian

27

DOMNULE PROCUROR GENERAL